

362. Een koek is droge kost, zei Konkel, en hij hield hem onder de pomp.
363. Koek van dezelfde deeg, zei de mulder, en hij deed krijt in de bloem.
364. Daar kan ik het voorlopig mee doen, zei Krelis, en hij at uit de koeketel.
365. Dat hangt af, zei de slachter, en hij wees naar de koestaart.
366. Alles niet ineens, zei Dibs, en hij dronk zijn koffie door een stropijl.
367. Ik zit op hete kolen, zei Konkel, en het vroom dat het kraakte.
368. Gelijk bij gelijk, zei Heintjepik, en hij ging tussen twee kolenbranders naar het bos.
369. 'n Fijne kompanie, zei Krabber, en hij werd opgeleid tussen twee gendarmen.
370. Wel bedankt voor 't compliment, zei Tinus, en hij kreeg een oorveeg.
371. Komplimenten maak ik niet, zei Luibrechts, en hij ging in de processie in zijn hemdsmouwen.
372. Dat moet ik zien, zei Teunis, en hij kroop in een konijnepijp.
373. Missen is menselijk, zei Pier Landuit tegen de rechter, en hij had een hele kooi konijnen gestolen.
374. 't Kan niet allemaal ineens, zei boer Slims, en hij plantte wel vijf kolen in een uur.
375. Dat zijn kooplui zonder geld, zei de vrouw, en er vloog een kip op de groentewagen.
376. Ik ben de kop in, zei Konkel, en hij had de koeketel op zijn hoofd.
377. Ik ben de kop in, zei Brooze, en hij zette een marmit op zijn hoofd.
378. Wat ik aan het koren verlies, zal ik aan het spek wel weervinden, zei de boer, en zijn varkens liepen door het koren.
379. Ik heb toch mijn kost, zei Pikkkel, en hij viel met zijn kop in de koeketel.
380. 't Is toch maar zware kost, zei zotte Krelis, en hij slikte okkernoten met schelp en al.
381. Magere kost, zei de ezel, en hij kreeg van de stok.
382. Dat is kraakporselein, zei Dirk, en hij hoorde een aarden schotel aan stukken vallen.
383. Allemaal niet gelijk, zei Toon, en er stond niemand bij zijn kraam.
384. Het is mis, zei Harmen, en hij stak de kraan bezijden het vat.
385. Dat is een andere soort van kreeften, zei de boer, en hij bracht kikvorsen ter markt.
386. Daar zou wat bij moeten zijn, zei de bakker, en hij deed krijt bij het meel.
387. Die kruiw wil geen water houden, zei nuchtere Teunis, en hij goot een kan bier in een sla-emmer.
388. Dat is delicaat, zei Flip, en hij at kruisbessen met mosterdsaus.
389. Dat schuift vanzelf, zei Springer, en hij viel in een kuip met zeep.
390. Voldoen is geen kunst, zei de schenker, en hij tapte schuim.
391. Nu zal er een kunststukje komen, zei Crispijn, en hij maakte een paar schoenen zonder zolen.
392. Is het groot kwaad ? vroeg Polle, en hij duwde zijn schoonmoeder in een siroopvat.
393. Dat is een kwestie van opvatting, zei de vent, en hij goot petrool in een siroopton.
394. Kwestie van geduld, zei Kwibus, en hij moest een bobijn opwinden voor zijn vrouw.

395. Kwestie van klaar te zien, zei blinde Hannes, en hij kocht een bril.
396. Kwestie van smaak, zei Brik, en hij at stokvis met peperkoek.
397. Kwestie van 't adres te vinden, zei de blinde, en hij stond in 't bos.
398. Kwestie van tijd te winnen, zei Lapper, en hij at zijn eten rauw.
399. Het zijn al geen kwinten, die op een viool gespannen staan. zei Lubbart, en hij hoorde de bas bespelen.
400. Het is ver van lachen, zei de bruid, en zij begon te schreien.
401. Nu is 't van serieus te zijn, zei Staak, en hij lachte.
402. Ik ben kortademig, hoe kom ik de ladder op, zei kromhakige Dries, en hij moest hangen.
403. Niet half en half, zei de dief, en hij pakte heel de lade mee.
404. Waagt gij uw laken, zei de snijder, ik waag mijn schaar.
405. Je kan niet huilen en de lamp vasthouden, zei 't jodenjongetje.
406. Wat zegt ge er van, zei de knipper, en hij naaide een blauwe lap op een zwarte broek.
407. Om dat lapje geen dief, zei meester Eendarm, en hij haalde een broek door het oog van de schaar.
408. Moeilijk om te slikken, zei Kwabbel, en hij had een stuk leer op zijn telloor.
409. 't Moet altijd 't zelfde niet zijn, zei Draaier, en hij trok zijn laarzen aan zijn armen.
410. En waar zijn ! zei Nantje, en 't was zijn duizendste leugen.
411. Het is, of er geen liefde meer in de wereld is, zei Grietje, en zij zag twee jongens vechten.
412. Na lijden komt verblijden, zei Kwinte Kozijn, en hij had zijn schoonmoeder begraven.
413. Wat moet ik nu nemen ? zei 't begijntje, en 't aarzde tussen de litanie en de zeven psalmen.
414. Amen, zei de koster, en 't lof begon nog maar.
415. Men kan zich vergissen, zei de vrouw, en zij smeet twee lood gemalen peper in de koffiekkan.
416. Eigen maaksel, maar het deugt niet, zei de zot, en hij naaide een paar mouwen aan zijn broek.
417. Alles met maten, zei Jorden, en hij dronk de jenever bij pintjes.
418. Dat is al een bejaard man, en stikziende Volkert, en hij zag een aap met een lange baard op de koord dansen.
419. Ik ben een man van het licht, zei Lampe, en zijn haar viel uit.
420. Man en vrouw zijn maar één, zei Jochem, maar op 't marktschip betalen ze voor twee.
421. Man en vrouw zijn maar één, zei Karel Spreeuw, maar als ze vechten, zijn ze met tweeën.
422. Man, wat ben je ruig, zei Aaltje, en hij was in geen zes en dertig jaar geschoren.
423. Ik zal 't proberen, zei Bommel, en hij viste in een mand zonder bodem.
424. 't Is immers klaar, zei zatte Tist tegen zijn vrouw, en hij kwam in de maneschijn thuis.
425. Dat is maar bij manier van spreken, zei Klaver, en hij had nog niets gezegd.
426. Van alle markten thuis, zei Kramer, en hij droeg spek en kolen in dezelfde korf.
427. Schep maar uit, zei Kobe, en de marmit was leeg.
428. Dat is voedzaam, zei de vrek, en hij kookte mastentoppen.
429. 't Zal wel klaar komen, zei Heintje Noot, en hij stooftde mastentoppen.

Spreekwoorden

ZEI - SPREUKEN

J. CAUBERGHE

J. CAUBERGHE

nederlandse taalschat

NEDERLANDSE TAALSCHAT

SPREEKWOORDEN
SPREEKWIJZEN
SYNONIEMEN
CITATEN

BREPOLS

BREPOLS